

konným predpokladom ručebnej povinnosti nabývateľa za poistné podľa § 171 cit. zák. (srov. nál. Boh. A 8272/29).

Vychádza-li tedy sťažnosť z právneho názoru, že nie je tu daný predpoklad pre ručebnú povinnosť sť-l'ovú podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb. preto, že sť-l' nenabyl mlynárskeho závodu od svojho pachtiera, lebo závod tento náležal vlastníckym právom sť-l'ovi, keďže išlo o mlyn vlastníctvo sť-l'ovo tvoriaci, a že z príčiny tej nelzá tu hovoriť o tom, že sť-l' čo prenajímateľ bol právnym nástupcom Vojtecha F. čo svojho nájomcu, je toto stanovisko sťažnosti právne mylné. Podľa svrchu cit. normy je totiž nerozhodné, komu náleží vlastnícke právo realit, v ktorom sa oný závod provozuje, ale je rozhodné nabytie samého závodu, t. j. nastúpenie akýmkoľvek spôsobom v predchodcovú hospodársku činnosť výdelečnú na vlastný účet a nebezpečie. Keďže sť-l' soznal tak vo správnom pokračovaní, a soznáva to i vo svojej sťažnosti na tento súd, že v jeho vlastnom mlyne Vojtechom F. provozovaný mlynársky závod prevzal po Vojtechovi F. do vlastného provozu, čomu nelzá ináč rozumieť len, že nastúpil v hospodársku výdelečnú činnosť F.-ovú na vlastný účet a nebezpečie, neprávom tvrdí tedy sť-l', že neide tu o nabytie závodu v smysle § 171 zák. č. 221/1924 Sb.

Neprávom sa dovoľáva sť-l' vo svojej sťažnosti k opore svojho svrchu uvedeného stanoviska i ustanovenia § 172 zák. č. 221/1924 Sb., podľa ktorej normy vraj nariadením môže byť stanovené pre určité druhy závodov a podnikov, že i »nájomca« ručí za poistné nezaplatené »prenajímateľom«, z čoho vraj a contrario plynie, že »prenajímateľ« nikdy nemôže ručiť za poistné nezaplatené nájomcom. Sť-l' ale mylne reprodukuje vo svojej sťažnosti ustanovenia tohoto §u, pretože to znie: »Nariadením môže byť stanovené pre určité druhy závodov alebo podnikov, že i prenajímateľ ručí za poistné nezaplatené nájomcom podľa § 171.« Predpis tento však neztráca významu horejším výkladom § 171. Tento predpis bude jediným titulom ručebného záväzku prenajímateľa, ktorý závodu nenabyl, tedy zejména za trvania nájomného (pachtovného) pomeru, pri zrušení závodu súčasne so skončením nájmu (pachtu) a pod., (o ktoré prípady však v danom spore neide). Poukaz na § 171 znamená len, že i v prípade § 172 platia bližšie modalities ručenia v § 171 uvedené, tedy ustanovenia o dobe ručenia, o výkazu nedoplatku a o zachovaní ručenia dľa civilného práva (srov. nál. Boh. A 8583/30).

Vyslovil-li tedy žal. úrad v napadnutom rozhodnutí, že v danom prípade stíha sť-l'a ručebná povinnosť podľa § 171 zák. č. 221/1924 Sb., jednal v shode so zákonom.

#### Č. 11.402.

**Řízení správní:** \* Vládní nařízení č. 8/1928 Sb. o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení) nabylo vzhledem k zákonu č. 92/1928 Sb. v zemi České a Moravsko-slezské účinnosti dnem 1. prosince 1928.

(Nález ze dne 5. září 1934 č. 16.682.)

V ě c: Obec Ž. proti zemskému úřadu v Praze o včasnost opravného prostředku.



V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo ve Sp. zamítlo usnesením z 20. června 1927 žádost obecního úřadu v Ž. z 2. května 1927 o přijetí Josefa H. do domovského svazku obce Sp. Odvolání obecního úřadu v Ž. do tohoto usnesení osp v Chomutově rozhodnutím z 5. května 1928 nevyhověla a rozhodla v základě § 6 zák. č. 222/1896 ř. z., že Josef H. nenabyl nároku na výslovné přijetí do domovského svazku obce Sp. a nepřísluší tudíž domovským právem do obce té.

Rozhodnutí tomu připojeno bylo poučení, že lze se z něho odvolati k zsp-é v Praze, odvolání jest však podati během 14 dnů ode dne doručení u osp-é v Chomutově. — Na návratce, ve spisech založené, potvrzeno jest pak doručení rozhodnutí toho, doporučeně zaslaného obecnímu úřadu v Ž., razítkem této obce, jakož i vlastnoručním podpisem Frant. M., obecního starosty, a jako den doručení jest uveden 6. červenec 1928. Doručenska tato je opatřena rovněž razítkem poštovního úřadu v M. ze 7. července 1928, t. j. podle vyjádření vyžádaného od dotčeného poštovního úřadu dne, kdy listonoš podepsanou návratku odevzdal úředníkovi.

Na rozhodnutí to podala stěžující si obec odvolání, datované 20. července 1928 a došlé k osp-é v Chomutově podle presentačního razítka 22. července 1928. Podle poštovního razítka na obálce, v níž odvolání to bylo osp-é v Chomutově zasláno, podáno bylo odvolání to na poštu 21. července 1928.

Rozhodnutím z 28. dubna 1931 zamítl okr. úřad v Chomutově odvolání to ve smyslu § 78 vl. nař. ze 13. ledna 1928 č. 8 Sb. jako opožděné. V důvodech uvedl, že nař. výměr byl podle zpátečního receptu ve spisech uloženého obecnímu úřadu v Ž. doručen dne 6. července 1928, odvolání obce bylo však teprve dne 21. července 1928, t. j. po uplynutí zákonitě 14denní lhůty odvolací, podáno na poště.

Odvolání stěžující si obce do tohoto rozhodnutí podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů rozhodnutí okr. úřadu, k nimž dodal toto: »K námitce obce Ž., že jí naříkaný výměr byl doručen teprve dne 9. července 1928 a že jest tímto datem zanešen v jednacím protokolu, nelze přihlížeti, ježto se ve spisu nalézá návratka podepsaná obecním starostou a opatřená obecním razítkem, podle níž byl výměr doručen dne 6. července 1928. Pokud obec namítá, že zákon o reformě adm. řízení, kterým byla zavedena 15denní lhůta odvolací, nabyl účinnosti již dnem 1. července 1928 a byltudíž již v platnosti v den doručení zmíněného výměru, nelze námitku považovati za odůvodněnou, ježto výměr byl podle konceptu okresní správy politické vydán již v květnu 1928, tedy za platnosti starého zákona a byla tedy v něm právem stanovena 14denní lhůta odvolací. Okolnost, že výměr byl vypraven a straně doručen teprve v červenci 1928, tudíž za účinnosti nového zákona, není v tomto případě směrodatnou.«

Stížnost na rozhodnutí to podaná namítá v první řadě po stránce právní: Vzhledem k ustanovení § 75 vl. nař. č. 8/1928 Sb., které nabylo účinnosti dnem 1. července 1928 a jehož jest tu použití i na rozhodnutí osp-é v Chomutově z 5. května 1928, které bylo doručeno po 1. červenci 1928, byla sporná odvolací lhůta 15denní, tuto lhůtu pak st-lka zachovala, i kdyby bylo pravdou, že cit. rozhodnutí bylo jí doručeno již dne 6. července 1928; nař. rozhodnutí jest proto v rozporu se zákonem.



Nss nemohl této námitce přisvědčiti. Na sporu je otázka, byl-li opravný prostředek stěžující si obce proti výměru I. stolice podán včas, tedy v předepsané lhůtě, jak uplatňuje stížnost, či zda opožděně, jak za to má — sdíleje stanovisko I. stolice — žal. úřad. V daném případě pak zodpovědění této otázky závisí na tom, podle které právní normy upravující lhůty opravných prostředků věc má být posuzována, zda ještě podle lhůtového zák. č. 101 ř. z. z r. 1896, jenž předepisuje lhůtu 14denní, či již podle vl. nař. č. 8/1928 Sb., které stanoví lhůtu 15denní. Jest tedy uvážiti počátek účinnosti nařízení posléz uvedeného.

Toto vl. nař. je vydáno na základě čl. 10 zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. o organizaci politické správy, má tedy svoji zákonnou oporu ve smyslu § 55 úst. listiny jedině v tomto zákoně a je určeno k tomu, aby upravilo — právě vzhledem k nové organizaci politických úřadů, tímto zákonem prováděné — jednotně řízení před úřady, o nichž zákon ten jedná a které namnoze (úřady okresní a zemské) tímto zákonem teprve byly uvedeny v život. Vnitřní i vnější závislost vl. nař. č. 8/1928 Sb. na zák. č. 125/27 Sb. je tedy tak těsná, že nelze míti za to, že by vl. nař. č. 8/1928 Sb. mohlo nabýti účinnosti dříve než zák. č. 125/27 Sb. Tento zákon měl podle ustanovení hlavy druhé odst. 1 nabýti účinnosti dnem 1. července 1928; proto i nař. č. 8/1928 Sb. obsahovalo shodné ustanovení o počátku účinnosti jeho v § 137. Když však počátek účinnosti cit. organ. zák. byl zákonem č. 92/1928 Sb. pro zemi Českou a Moravskoslezskou odsunut až na 1. prosince 1928, nutno z důvodů shora uvedených i dotčené ustanovení § 137 vl. nař. č. 8/1928 Sb. považovati za změněné pro země právě uvedené na nově stanovený den počátku účinnosti 1. prosinec 1928. Dospěl tudíž nss k právnímu názoru, že vl. nař. č. 8/1928 Sb. nabylo v zemi České a Moravskoslezské účinnosti až 1. prosince 1928. Vstoupilo-li podle toho cit. vl. nař. v účinnost v zemi České dnem 1. prosince 1928, mohl se úřad I. stolice podle ustanovení § 132 věty první cit. nař. ve výměru z 28. dubna 1931 č. 1464 dovolati § 78 téhož nař. Pokud pak jde o délku lhůty k podání opravného prostředku, bylo uvážiti toto:

Rozhodnutí I. stolice z 5. května 1928 bylo doručeno st-lce nesporně po 1. červenci 1928, ale před 1. prosincem 1928, takže lhůta k podání opravného prostředku proti rozhodnutí tomu přípustného počala běžeti a také uplynula ještě před počátkem účinnosti cit. vl. nař., takže délku její bylo určiti ještě podle dosavadního předpisu zák. lhůtového č. 101 ř. z. z r. 1896, tedy 14 dny (srovn. též ustanovení § 132 věty 2 vl. nař. č. 8/1928 Sb.). Při tom se nss v daném případě nemusil vůbec zabývati otázkou, zda pro posouzení délky odvolací lhůty rozhoduje den, kterým napadený výměr úřadu byl datován, či teprve den, kdy byl straně doručen, když zde oba momenty spadají nesporně do doby před účinností cit. vl. nař. 8/1928. Žal. úřad vycházel sice z nesprávného právního názoru, že počátek účinnosti cit. vl. nař. je pro jeho správní obvod 1. červenec 1928, avšak přes to otázku odvolací lhůty ve výměru I. stolice stanovené podřídil správné právní normě, t. j. cit. zákonu lhůtovému č. 101/1896, a uznal za rozhodnou lhůtu 14denní. Uvedeným nesprávným právním názorem žal. úřadu co do dne účinnosti vl. nař. č. 8/1928 Sb. nebylo tedy nezákonným způsobem porušeno subjektivní právo



st-lky (§ 2 zák. o ss) a nelze proto pro uvedený nesprávný právní názor nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Dále jest uvést: Ježto odvolání obce do výměru osp-é podáno bylo na poštu nesporně dne 21. července 1928 a odvolací lhůta, jak právě dovozeno, správně byla vyměřena 14 dny, záleží ještě na tom, který byl první den lhůty, tedy kterého dne byl příslušný napadený výměr doručen. Žal. úřad vzal za prokázaný den doručení 6. červenec 1928, opíraje se o doručenkou ve spisech uloženou a udávající, jak shora uvedeno, výslovně jako den doručení 6. červenec. Stížnost v tomto směru uplatňuje, že stěžující si obec namítala v řízení správním, že jí dotčený napadený výměr I. stolice byl doručen teprve 9. července 1928, že s tímto datem byl zapsán do jednacího protokolu a že navrhla jako důkaz předložení tohoto protokolu; v tom, že tato námitka byla pominuta a navržený důkaz nebyl připuštěn, spatřuje stížnost podstatnou vadu řízení. Ani tato námitka stížnosti není důvodna.

Úřad měl pro svoje zjištění, že doručení se stalo 6. července 1928, jak shora uvedeno, podklad v doručence řádně vyhotovené a starostou obce vlastnoručně podepsané dnem 6. července 1928 a dále ve výsledku šetření konaného s příslušným poštovním úřadem. Vzal-li za tohoto stavu za prokázaný den doručení 6. červenec 1928 přes opačné tvrzení starosty obce, který se dovolával toliko zápisu do příslušného jednacího protokolu, měl pro toto skutkové zjištění podklad ve spisech a nelze v jeho postupu ani v tom, že námitku a návrh odvolání — jak shora byly uvedeny — nechal nepovšimnuté, shledati podstatnou vadu řízení. Jest tudíž i nss-u vycházeti z toho, že doručení se stalo již 6. července 1928.

Za tohoto právního a skutkového stavu potvrdil žal. úřad právem rozhodnutí I. stolice, odmítající zmíněné odvolání jako opožděné, a bylo stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

### Č. 11.403.

**Ž i v n o s t e n s k é   p r á v o:** Periodickou dopravou osob ve smyslu § 15 bodu 3 živn. ř. není doprava, která se děje na určité trati v určitých obdobích jen na předchozí objednávku určitých osob.

(Nález ze dne 6. září 1934 č. 16.541.)

**P r e j u d i k a t u r a:** Boh. A 7208/28, 8184/29.

**V ě c:** Adolf B. v B. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek živn. řádu.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Nálezem okr. úřadu v Hustopečích z 21. ledna 1932 byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 16 a 22 živn. ř., jehož se dopustil tím, že vždy v pondělí, ve středu a v pátek provozoval neoprávněně periodickou dopravu osob s autobusem na trati B.—Br. a zpět, a byl odsouzen k pokutě 500 Kč, pro případ nedobytnosti k 50dennímu vězení.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti tomuto nálezu. — — —

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto: